

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/40/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825201372
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2025:8825201372.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX proti žalovanému: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., posledný známy pobyt E. F. XXX/XX, XXXXX G., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci nepribližovania sa na určenú vzdialenosť k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť tým konaním ohrozená, vo veci nevstupovania alebo iba obmedzenia vstupovania do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním strana sporu ohrozuje, vo veci nekontaktovania písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne osoby, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, takto

rozhodol:

N a r i a d' u j e toto neodkladné opatrenie:

Žalovanému ukladá povinnosť nepriblížiť sa úmyselne k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, a to s výnimkou času počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný predvolaný, a to len v rozsahu konkrétneho konania a v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na úkonoch jednotlivých konaní a ďalej s výnimkou realizácie súdom upraveného stretávania sa žalovaného so spoločným maloletým dieťaťom a s výnimkou účasti na sociálnom alebo inom odbornom poradenstve, či výchovnom opatrení, v rozsahu stanovenom právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím.

Žalovanému ukladá zákaz zdržiavať sa v okolí bydliska žalobkyne.

Návrh na vydanie neodkladného opatrenia v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Súd poučuje žalovaného, že môže podať voči žalobkyni žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia.

odôvodnenie:

5C/40/2025

1. Žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 8.8.2025 domáhala vydania neodkladného opatrenia (žalobkyňa uvádza v texte „predbežné opatrenie“), ktorým by súd zakázal žalovanému priblížiť sa k žalobkyni a jej deťom na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zdržiavať sa v okolí jej bydliska, školy detí, miesta výkonu jej práce a akéhokoľvek verejného miesta, kde sa pravidelne zdržiava ona alebo jej deti.

2. Zároveň žiadala zákaz kontaktovania jej osoby a detí akoukoľvek formou, s výnimkou SMS správ. Domáhala sa zákazu kontaktovania osobne, telefonicky, elektronicky (napr. e-mail, sociálne siete) alebo prostredníctvom tretích osôb. Svoj návrh odôvodila tým, že je rozvedená so žalovaným, ktorý je zároveň otcom jej detí. Po rozvode medzi nimi pretrvávajú napäté vzťahy, ktoré sú sprevádzané nezhodami v komunikácii a nepríjemnými situáciami, ktoré negatívne vplyvajú na žalobkyňu aj na deti. Z dôvodu predchádzania ďalším konfliktom a za účelom zabezpečenia pokojného a stabilného prostredia pre deti aj pre žalobkyňu, považuje za nevyhnutné, aby súd vydal neodkladné opatrenie, ktoré stanoví jasné hranice kontaktu so žalovaným. SMS komunikácia je z jej pohľadu postačujúca na základné riešenie záležitostí týkajúcich sa detí.

3. Vo vzťahu k žalobkyni (matke maloletých detí) bol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vylúčený na samostatné konanie. Pokiaľ ide o jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k maloletým deťom, o tomto bude rozhodnuté v rámci konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 8P/96/2025, ktoré je konaním vo veci starostlivosti súdu o maloletých (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2025, sp. zn. 6CdoR/2/2025, podľa ktorého neodkladné opatrenie o zákaze priblíženia sa rodiča k maloletému dieťaťu je vecou starostlivosti súdu o maloletých podľa § 111 písm. d) Civilného mimosporového poriadku).

4. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8P/96/2025 a správy kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa z 19.8.2025 súd zistil, že žalobkyňa žije so všetkými deťmi v rodinnom dome v obci C.. Vlastníkom domu je plnoletý syn D. B.. K situácii v rodine matka uviedla, že bývalý manžel s nimi žil v dome ešte rok po rozvode. Následne odišiel do zahraničia, našiel si partnerku. Prosil matku, aby mohli spolu bývať v rodinnom dome v obci C., keďže nemali kam ísť. V dome žili všetci spolu, pokiaľ pre otca a jeho partnerku neprišla polícia. Obaja boli vzatí do väzby, najprv na území Slovenskej republiky, neskôr v Rakúsku. Z väzby bol otec prepustený na prelome roka 2024/2025 v zime, vrátil sa s partnerkou do rodinného domu do obce C.. Začal podnikáť ako SZČO. Pretrvávali hádky s partnerkou a fyzické útoky voči partnerke zo strany žalovaného, keď bol nervózny, bez zákaziek a peňazí. Dňa 30.7.2025 žalobkyňa okolo polnoci odmietla bývalého manžela a jeho partnerku vpustiť do rodinného domu. Zavolala hliadku polície. Vznikol konflikt medzi bývalými manželmi. Policajti otca do domu nepustili (nemá tam trvalý pobyt ani vlastnícke právo), domáhal sa odovzdania osobného motorového vozidla, ktoré užívala matka a on bol majiteľom. Matka mu ho odovzdala. Otec dal matke auto, pretože si neplnil vyživovaciu povinnosť k mal. deťom dlhodobo. Policajti matke poradili podať návrh na zákaz priblíženia, riešiť neplatenie výživného k deťom. Otec si neplní vyživovaciu povinnosť k deťom viac ako rok. Aj v minulosti uhrádzal výživné nepravidelne. Od 30.7.2025 matka o otcovi nič nevie. Nevie, kde je. Matke otec nevolal, nepísal SMS správy, ani nekontaktoval e mailom. Nie je v kontakte ani otec s deťmi. Matku bývalý manžel fyzicky opakovane napadol aj po rozvode, nevie, koľkokrát. Od 11/2024 ju fyzicky nenapadol, boli iba hádky pre výživné. Ak sa jej vyhrážal, bolo to po telefonickom rozhovore. Cituje žalovaného: „Skapte, Nech sa pozabijate.“ Bolo to, keď bol otec nervózny, bez práce a peňazí. Situáciu od januára 2025 doposiaľ si nepamätá.

5. Z rozhovor s maloletou A., dcérou strán sporu, vyplynulo, že maloletej vadilo, keď bol otec v ich dome. Keď prišiel do domu aj s jeho priateľkou, odchádzala bývať k starému otcovi do G.. Otcova priateľka požívala alkohol a otec potom na ňu kričal. Keď bola triezva, bola údajne v pohode. Otec odišiel preč z domu koncom školského roka 2025. Odvtedy sa nevideli. Keď žil otec v dome a prišla zo školy domov, rozprávali sa asi 5 minút dokopy. Otec sa pýtal základné otázky napríklad o škole. Inak sa nerozprávajú vôbec. Otec jej netelefonuje ani v minulosti netelefonoval, neposiela jej SMS správy, nekontaktuje ju cez sociálne siete. Ani v minulosti to nerobil. Ak ju chcel počuť, volal matke a tá jej umožnila telefonicky rozhovor s otcom. Dieťa aj teraz býva striedavo v obci C. a vo G. pri starom otcovi z dôvodu cestovania do školy a pobytu otca v ich dome. Otec zvykol na všetkých v dome kričať, deťom aj facku dal. To bolo vraj veľmi dávno (facka). Od 11/2024, kedy sa otec vrátil do domu, ju ako dieťa neudrel, ale kričal po všetkých v dome. Kričal a nadával na matku deťmi opakovane, že napríklad neupratuje. Neporiadok v dome však robil otec a jeho priateľka. Najstaršia dcéra sa matky zakaždým zastala, vznikali ďalšie hádky. Maloletá videla otca naposledy 30.6.2025. Malo to byť v rodinnom dome C.. Predtým ju otec nikdy nevezal len tak vonku, na výlet, na víkend niekam. Maloleté dieťa nemá strach z otca, ale z toho, že ublíži jej matke. Dieťa si je isté, že by jej otec nikdy neublížil. Bola svedkom toho, ako otec matke nadával, bil ju v dome v obci C. facky, búchal ju o stenu, pamätá si modriny na matke. Pred rozvodom chodil otec pre dieťa do družiny po dohode s matkou. V 06/2025 ju otec čakal na zastávke v Hanušovciach nad Topľou, aby ju odviezol do C.. Bol problém s autobusovými spojmi v poobedňajších hodinách, keď sa vracala zo školy,

z krúžku. Matka o tom všetkom vedela. Maloleté dieťa nie je s otcom v žiadnom kontakte. Maloleté dieťa by si veľmi pralo, aby žili v Prešove. Nemusela by toľko denne cestovať.

6. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8P/142/2022 súd zistil, že rozsudkom z 24.11.2022 č.k. 8P/142/2022 – 81 súd manželstvo žalobkyne a žalovaného uzatvorené dňa 22.02.2003 rozviedol. Súd zároveň schválil rodičovskú dohodu v znení, že na čas po rozvode zveril maloleté deti D. a A. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otca zaviazal platením výživného na maloleté deti. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.2.2023. Z odôvodnenia rozsudku mimo iného vyplýva, že žalobkyňa podaný návrh na rozvod manželstva odôvodnila aj tým, že manželstvo bolo problémové už od jeho začiatku. Manžel sa už v minulosti stretával s ľuďmi, ktorí na neho veľmi zle vplývali. Postupne začal byť aktívnym používateľom drog, ku ktorým sa pridružila aj hra na hracích automatoch, neplatenie exekúcií či jeho násilné správanie voči manželke. Manžel bol viackrát odsúdený v rámci trestného konania. Počas jeho väzby si manželka trochu oddýchla, nabrala silu, avšak po prepustení manžela sa začali problémy odznova. Manžel pokračoval v aktívnom užívaní drog. V dôsledku psychických problémov bol aj hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení, toho času neužíva žiadne lieky. Ústavnú formu liečby zo závislosti neabsolvoval. Manžel v poslednom období nadáva nielen manželke, ale aj deťom, dokonca aj na ne fyzicky zaútočil. Dennodenné hádky, vulgárne nadávky za prítomnosti detí a osočovanie doviedlo mal. A. k tomu, že prosila svoju matku, nech sa s otcom rozvedie a odíde od neho. Manželka už nemohla naďalej znášať príkorie v domácnosti, a tak dňa 21.07.2022 opustila spolu s mal. A. spoločnú domácnosť a odišli do zariadenia núdzového bývania. Ponižovanie, agresívne správanie voči manželke a vulgárne nadávky postupom času vyvolali u manželky permanentný strach voči manželovi. V spoločnej domácnosti sa bojí manželovho správania. Manželka znášala ťažkú situáciu v spoločnej domácnosti dlhé roky. Dúfala, že sa manžel zmení, prestane užívať drogy a začne sa správať voči nej a deťom s úctou a rešpektom. Manželka stratila voči manželovi akúkoľvek dôveru a lásku. Má za to, že takto vážne narušený vzťah už nemožno napraviť. V manželstve chýba porozumenie, úcta, pochopenie. Prítomný je len strach a neustále napätie.

7. Podľa správy Obvodného oddelenia Policajného zboru Vranov nad Topľou zo dňa 21.8.2025, žalobkyňa dňa 21.8.2025 osobne oznámila priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť jej bývalý manžel, a to tak, že na menovanú v minulosti vulgárne nadával a správal sa voči jej osobe hrubo.

8. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR ku dňu 15.8.2025 vyplýva, že žalovaný bol päťkrát priestupkovo postihnutý. Jednalo sa o priestupky na úseku dopravy, okrem jedného prípadu, kedy išlo o priestupok majetkovej povahy. Žalobkyňa sa dopustila dvoch priestupkov na úseku dopravy.

9. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že žalovaný má doposiaľ deväť záznamov v registri trestov. Jednalo sa prevažne o majetkovú trestnú činnosť. V prípade skorších odsúdení išlo aj o násilnú trestnú činnosť, a to výtržníctvo, ublíženie na zdraví ako aj vydieranie. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 32T/60/07 z 11.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3To/5/2013 z 16.10.2013 bol žalovaný odsúdený za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. z. Žalobkyňa nemá záznam v registri trestov.

10. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. V zmysle § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

16. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

17. V zmysle § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

18. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

19. V zmysle § 330 ods. 1, ods. 2 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

20. Ako vyplýva z § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

21. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

22. V zmysle § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

23. Podľa § 337 ods. 1, 2 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje. Súd vo výroku uznesenia podľa odseku 1 uvedie strany a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

24. Pri nariadení neodkladného opatrenia je aj naďalej použiteľná doterajšia judikatúra, podľa ktorej si potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyžaduje aspoň osvedčenie danosti nároku uplatňovaného žalobcom a zároveň osvedčenie bezprostrednej ujmy, ktorá by hrozila, ak by k nariadeniu neodkladného opatrenia nedošlo. Žalobca musí existenciu a dôvody ujmy dostatočne spravdepodobniť.

25. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012, podľa ktorého osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že

osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné.

26. Pri osvedčovaní nároku nie je potrebné dbať na formálne požiadavky, inak platné pre dokazovanie, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla vyjadriť k obsahu listín, ovplyvňujúcich úsudok súdu o splnení predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. decembra 2012, sp. zn. 5 Obdo 33/2012)

27. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa vydania predbežného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho vydanie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012)

28. Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobkyňa domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (princíp subsidiarity).

29. V tomto prípade neprichádza do úvahy nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nakoľko takýmto rozhodnutím sa nedosiahne sledovaný účel, pretože sa v danom prípade nejedná o peňažnú pohľadávku. Podmienku podľa § 324 ods. 3 CSP je nevyhnutné bez ďalšieho považovať za splnenú vtedy, ak je vydanie zabezpečovacieho opatrenia z povahy veci vylúčené.

30. Neodkladné opatrenia v zmysle ustanovenia zmysle § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP slúžia ochrane jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

31. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (v pozícii svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a pod.

32. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť, ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného, je ex lege podmienený tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita žalobkyne mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí žalobkyňa pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť (porovnaj Števček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2. vydanie, 2022, s. 1231 – 1246).

33. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f) ako aj písm. h) Civilného sporového poriadku teda postačuje, ak je osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Osvedčenie dôvodného podozrenia z možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná.

34. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu.

35. Obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ)č. 606/2013 z 12.06.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Jedná sa o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo - motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe musí byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana.

36. Na nariadenie tohto typu neodkladného opatrenia musí mať súd osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Navrhovateľovi teda postačuje, ak osvedčí existenciu hrozby zásahu do jeho telesnej alebo duševnej integrity.

37. Neodkladné opatrenie navrhované v danej veci je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

38. V predmetnej veci súd z pripojených spisov zistil také skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze priblíženia sa žalovaného k žalobkyni, nakoľko žalobkyňa dostatočne osvedčila existenciu hrozby zásahu do jej telesnej a najmä duševnej integrity (osvedčila obavu o svoje zdravie, možný zásah do osobnej slobody, psychický nátlak a vyhrážky zo strany žalovaného). Žalobkyňou tak bol osvedčený zásah do jej integrity na zdraví, dôstojnosti ako aj slobode.

39. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8P/96/2025 a zo skutočností uvádzaných žalobkyňou ako aj maloletou dcérou strán sporu súd zistil, že dňa 30.7.2025 žalobkyňa okolo polnoci odmietla bývalého manžela a jeho partnerku vpustiť do rodinného domu, zavolala hliadku polície. Vtedy medzi nimi vznikol konflikt. Žalobkyňu mal žalovaný fyzicky opakovane napádať aj po rozvode, od novembra 2024 išlo o hádky pre výživné, vyhrážal sa jej telefonicky. Maloletá dcéra strán sporu má strach, že žalovaný ublíži žalobkyni. Bola svedkom toho, ako žalovaný žalobkyni nadával, bil ju v dome v obci C., dával jej facky, búchal ju o stenu, pamätala si, že žalobkyňa mala modriny.

40. Aj z pripojeného rozvodového spisu súd zistil, že žalovaný sa mal voči žalobkyni správať násillne už skôr, počas ich manželského spoluzitia. Žalovaný bol aktívnym požívateľom drog, ku ktorým sa pridružila aj hra na hracích automatoch, neplatenie exekúcií a jeho násillné správanie voči žalobkyni. Mal nadávať žalobkyni a tiež maloletým deťom, či fyzicky na ne zaútočiť. Ponižovanie, agresívne správanie voči žalobkyni a vulgárne nadávky postupom času vyvolali u nej permanentný strach voči žalovanému. Uvedené skutočnosti žalobkyňa uviedla ako dôvody podania návrhu na rozvod manželstva so žalovaným.

41. Vyššie uvedenými skutočnosťami bolo jednoznačne osvedčené možné ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne konaním žalovaného, a to do tej miery, aby bolo možné vyhovieť návrhu žalobkyne na nepribližovanie sa žalovaného k nej a tiež mu uložiť, aby nevstupoval do domu, kde býva a kde dlhodobo dochádzalo k vyššie opísaným zásahom žalovaného do telesnej a duševnej integrity žalobkyne.

42. Žalobkyňa jednoznačne osvedčila existenciu hrozby zásahu do jej telesnej alebo duševnej integrity, kedy vo vzťahu k žalovanému existuje podozrenie, že žalobkyňu opakovane fyzicky napádal a vulgárne jej nadával.

43. Doterajšie správanie sa žalovaného, ako bolo popísané vyššie, odôvodnene vzbudzuje u žalobkyne obavu o zdravie, jednoznačne zasahuje do jej duševnej integrity a osvedčuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo forme zákazu približovania sa. Pre zákaz približovania sa k osobe je totiž potrebná intenzita konania hoci len hraničiaca s trestným činom, prípadne opakované menej závažné správanie sa povinnej osoby (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/113/2021 z 01. 07. 2021). V danom prípade sa žalovaný mal dopustiť takého konania zasahujúceho do telesnej a duševnej integrity žalobkyne, ktoré síce nemá intenzitu trestnej činnosti, resp. takáto intenzita nebola preukázaná či osvedčená žalobkyňou, to však neznamená, že k ohrozeniu a narušeniu tejto integrity správaním žalovaného vo vzťahu k žalobkyni nedošlo. Ohrozenie alebo narušenie telesnej či duševnej integrity u človeka vyplýva z pôsobenia násillia. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia (Najvyšší súd SR, sp. zn. 5 M Cdo 10/2012).

44. Je preto potrebné nariadiť požadované neodkladné opatrenie so zreteľom na ochranu zdravia, osobnej integrity žalobkyne, potreby nedotknuteľnosti jej osoby a jej súkromia, ako aj slobody jej pohybu a pobytu a to s odkazom na čl. 16 ods.1 a čl. 23 ods. 1 Ústavy SR, kedy z hľadiska proporcionality má prednosť ochrana telesnej integrity žalobkyne, jej života a zdravia, pred slobodou pohybu a pohybom inej osoby, t.j. žalovaného.

45. Súd z vyššie uvedených spisov tunajšieho súdu mal osvedčené, že žalovaný sa k žalobkyni mal správať agresívne. V civilnom konaní pre osvedčenie trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, postačuje, ak existuje aj dôvodné podozrenie zo správania žalovaného, ktorým ohrozoval duševnú a fyzickú integritu žalobkyne. Vo vzťahu k uloženému zákazu približiť sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, je zásah do práva žalovaného na slobodu pohybu len minimálny, primeraný potrebe poskytnutia ochrany žalobkyni. (v súvislostiach porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/47/2023 z 26.7.2023)

46. Zásah do telesnej a duševnej integrity je prejavom násillia, pretože násillím je každá forma ubližovania na živote, zdraví, slobode a dôstojnosti človeka. Zásah do telesnej a duševnej integrity človeka nemusí mať intenzitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania, ide o akýkoľvek akt, ktorý negatívne človeka poškodzuje (pozri napríklad Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 18. októbra 2023 sp. zn. 2Co/58/2023, porovnaj tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/44/2024 z 25. 04. 2024, ktorým bolo odmietnuté dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu).

47. V tejto súvislosti nemožno opomenúť najmä fakt, že žalovaný bol v minulosti opakovane súdne trestaný (deväť záznamov v registri trestov), pričom sa jednalo aj o násilnú trestnú činnosť. Žalovaný bol totiž mimo iného uznaný vinným z prečinu výtržníctva, z prečinu nebezpečného vyhrážania, zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami a tiež prečinu útoku na verejného činiteľa. Skoršími odsúdeniami aj z prečinu ublíženia na zdraví a vydierania.

48. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby správanie žalovaného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie možnosti, že konaním žalovaného bude ohrozená telesná integrita alebo duševná integrita žalobkyne, čo bolo podľa názoru súdu v okolnostiach daného prípadu jednoznačne a bezvýhradne splnené.

49. Je však splnená aj podmienka bezprostrednosti vo vzťahu k nariadeniu neodkladného opatrenia, nakoľko ku konaniu žalovaného a poslednému konfliktu medzi žalobkyňou a žalovaným malo dôjsť dňa 30.7.2025, teda bezprostredne pred tým, ako žalobkyňa podala svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (dňa 8.8.2025). Súd mal za osvedčené, že žalobkyňa a žalovaného spájajú rodičovské vzťahy, pričom zohľadnil časový vývoj situácie vo vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, najmä dlhotrvajúcu

konfliktnosť tohto ich vzťahu, čo je skutkovo zdokumentované aj v rámci konaní vedených na tunajšom súde pod sp.zn. 8P/142/2022 a sp.zn. 8P/96/2025.

50. Súd považuje za potrebné uviesť, že vzhľadom skutočnosť, že strany sporu sú bývalými manželmi, ktorých vzťahy sa po rozvoде vyhocujú, je zo strany súdu nevyhnutná určitá miera opatrnosti a uvedené neodkladné opatrenie má bezpochyby aj preventívnu funkciu. Nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade napomôže predísť vzniku ďalších konfliktov medzi bývalými manželmi.

51. Pokiaľ ide o existenciu bezprostredne hroziacej ujmy napriek tomu, že žalobkyňa od posledného konfliktu nebola v kontakte so žalovaným, môže sa kedykoľvek vrátiť, pričom je dôvodné očakávať (existuje taká hrozba), že bude opakovať svoje konanie, z ktorého ho viní žalobkyňa, nakoľko sa takéhoto mal opakovane a dlhodobo dopúšťať, ako to vyplýva zo súdom zistených skutočností (napríklad správy kolízneho opatrovníka vo veci sp.zn. 8P/96/2025 a skutočností uvádzaných v rámci rozvodového konania vo veci 8P/142/2022). Vzhľadom na popísané okolnosti tak existuje nezanedbateľné riziko, že v prípade jeho návratu, mohol by sa správať k žalobkyni spôsobom, ktorý táto popisuje a ktoré konanie zasahuje do jej telesnej a duševnej integrity.

52. Uvedená obava je navyše zvýraznená i predchádzajúcou činnosťou a tiež trestnou minulosťou osoby žalovaného, ktorý bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, a to aj za násilnú trestnú činnosť. Z uvedených dôvodov preto nie je dôvodné a opodstatnené domnievať sa, že žalovaný sa v budúcnosti ďalšieho obdobného agresívneho správania voči žalobkyni nedopustí a opakovane nezasiahne do jej telesnej alebo duševnej integrity. Vyššie uvedené prispieva k osvedčeniu skutočností (nie k nepochybnému preukázaniu), že následkom narušeného vzťahu strán sporu je žalobkyňa ohrozená, pričom dotvárajú celkovú charakteristiku správania sa žalovaného (aj vo vzťahu k iným osobám) a sú dôležité aj pre posúdenie miery pravdepodobnosti možnej realizácie takéhoto konania voči žalobkyni zo strany žalobcu.

53. Nemožno prehliadnuť ani tú skutočnosť, že so žalobkyňou žijú aj ich spoločné deti (minimálne jedno maloleté), pričom vyššie popísané správanie sa žalovaného je spôsobilé zasahovať aj do telesnej alebo duševnej integrity tohto maloletého dieťaťa. Nakoniec žalobkyňa žiadala neodkladným opatrením uložiť aj zákaz priblíženia sa žalovaného k ich spoločným deťom, o ktorom návrhu vo vzťahu k maloletej rozhodne poručenský súd.

54. V konaní bol teda osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana a skutočností odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia podľa aplikovaných ust. § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP.

55. Súd žalovanému uložil zákaz zdržiavať sa v okolí bydliska žalobkyne, nakoľko ide o miesto, kde býva žalobkyňa, pričom práve tam malo dochádzať k zasahovaniu žalovaného do jej telesnej a duševnej integrity a aj ostatný prípad z 30.7.2025 sa vzťahuje práve k miestu jej bydliska. Súd nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, aby zabránil prípadnému útoku žalovaného, fyzického či psychického na žalobkyňu, ktorý je vzhľadom na žalobkyňou opísané doterajšie správanie sa jej bývalého manžela možné očakávať. V tejto súvislosti súd uvádza, že právo na ochranu života a zdravia, duševnej integrity, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, pričom je silnejšie aj ako vlastnícke (spoluvlastnícke) právo násilníka, či ako právo na obydlie. V danom prípade žalovaný nie je vlastníkom ani spoluvlastníkom nehnuteľnosti, v okolí ktorej mu súd zakázal sa zdržiavať, pričom zo zistených skutočností je zrejmé, že práve v obydlí žalobkyne sa žalovaný dopustil útokov na telesnú a duševnú integritu žalobkyne.

56. Súd však zamietol návrh žalobkyne na uloženie zákazu žalovanému zdržiavať sa na akomkoľvek verejnom mieste, kde sa žalobkyňa pravidelne zdržiava, a to primárne z dôvodu neurčitosti takéhoto návrhu respektíve príliš široko koncipovaného zákazu pre žalovaného, ktorého dodržiavanie by bolo pre žalovaného neprimerane obtiažne, pričom takýto zákaz uložený súdnym rozhodnutím by bol fakticky nevykonateľný. Zároveň súd zamietol návrh žalobkyne na uloženie zákazu žalovanému zdržiavať sa v okolí miesta výkonu práce žalobkyne, nakoľko žalobkyňa ani neuvádzala také okolnosti, ktoré by odôvodňovali tento zákaz vo vzťahu k žalovanému. Zo žiadnych súdom zistených skutočností nevyplývalo, že by práve v mieste výkonu práce žalobkyne malo dôjsť k zásahu do telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne zo strany žalovaného, prípadne v budúcnosti takýto zásah hrozil. Podľa názoru súdu, v prípade všetkých iných verejných miest a priestorov, ako aj miesta výkonu práce žalobkyne, za daných okolností postačuje na primeranú ochranu žalobkyne zákaz nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, ktorý zákaz plní práve takú funkciu akú zrejme

žalobkyňa zamýšľala pri koncipovaní svojho návrhu. Nie je žiadúce, aby sa žalovaný nemohol zdržiavať na tom istom verejnom mieste ako žalovaná, pokiaľ sa k nej nepriblíži na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Pokiaľ ide o návrh žalobkyne na uloženie zákazu žalovanému vymedzený priestorom školy detí, tento sa vzťahuje k zákazu priblíženia sa k maloletému dieťaťu a o tomto návrhu rozhodne poručenský súd.

57. Podľa názoru súdu je v danom prípade splnená i druhá zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že je daná potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami. Navrhovaným neodkladným opatrením, vzhľadom na jeho charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, keďže podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie vždy zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Právne účinky neodkladného opatrenia pri tom neobmedzia povinnú protistranu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, ktorý nebolo možné zúžiť, nakoľko ak žalovaný nemá záujem konať vo vzťahu k žalobkyni opísaným spôsobom, nebude mať pre neho význam úmyselne sa približovať k žalobkyni na kratšiu ako vymedzenú vzdialenosť, vstupovať na miesta, kde sa zdržiava žalobkyňa, pričom naopak žalobkyňa sa nebude musieť cítiť ohrozená z možného zásahu do jej telesnej či duševnej integrity, nebude teda narušený princíp proporcionality.

58. Súd je toho názoru, že nariadením neodkladného opatrenia žalovanému nevznikne neprímeraná ujma. Neprímeranou ujmom je totiž iba taká ujma, ktorá je neprímeraná výhode, ktorá sa nariadením neodkladného opatrenia dostane druhej strane. V predmetnej veci žalovaný nemá žiadne vecné právo k nehnuteľnosti, v okolí ktorej súd zakázal sa žalovanému zdržiavať, pričom nemá dôvod sa zdržiavať ani na iných miestach, kde sa zdržiava žalobkyňa. Zároveň pokiaľ ide o povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na určenú vzdialenosť, túto súd obmedzil primerane okolnostiam a situácii medzi stranami.

59. Žalovaný má v zmysle § 334 CSP možnosť podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Ak teda žalovaný hodnoverne preukáže, že na jeho strane už neexistujú dôvody vymedzené v ust. § 325 ods. 2 písm. f) a písm. h) CSP voči žalobkyni, má možnosť domáhať sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia.

60. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch, k čomu v danom prípade nedôjde.

61. Pokiaľ ide o povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na určenú vzdialenosť, túto súd obmedzil primerane okolnostiam a situácii medzi stranami.

62. Zákaz žalovanému približovať sa k žalobkyni je viazaný na osobu žalobkyne a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa táto zdržiava. Samozrejme už z povahy veci je zjavné, že sa musí jednať o úmyselné priblíženie sa žalovaného k žalobkyni, pričom uvedeného nemôže zahŕňať náhodné neúmyselné stretnutia. Zákaz priblíženia má predchádzať úmyselnému konaniu žalovaného, nie akýmkoľvek jeho náhodným stretom so žalobkyňou, pri ktorých absentuje vedomé konanie žalovaného porušiť súdom uložený zákaz (porovnaj uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/47/2023 z 26.7.2023). Z dôvodu prípadného ďalšieho konania medzi stranami sporu, súd tiež vyslovil, že neodkladné opatrenie sa nevzťahuje na prítomnosť žalovaného na procesných úkonoch vykonávaných pred súdom (napr. pojednávanie), resp. pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov považoval súd za dostačujúcu zabrániť prípadnému fyzickému kontaktu žalovaného so žalobkyňou.

63. Súd považuje za dôvodné uloženie obmedzenia zákazu priblíženia sa na vzdialenosť 5 metrov, ktorú vzdialenosť súd považuje za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života a zároveň za dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť (porovnaj napríklad uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Co/9/2020 z 15. 04. 2020, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/4/2021 z 21. 01. 2021). Vzdialenosť 5 metrov je primeraná a dostačujúca na ochranu žalobkyne, pričom zároveň umožní žalovanému jej reálne dodržiavanie. Takto uložená povinnosť zákazu priblížiť sa k žalobkyni jej poskytuje dostatočnú a komplexnú ochranu pred potenciálne nebezpečným konaním žalovaného voči nej a zároveň sa splní účel sledovaný nariadeným neodkladným opatrením.

64. Súd určil, že žalovaný sa smie priblížiť k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov len počas úkonov trestného konania, priestupkového konania alebo civilného konania, na ktoré bude žalovaný

predvolaný a len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch. Pokiaľ by strany sporu boli spoločne predvolané na procesné úkony súdu alebo na akékoľvek iné procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, tak tento zákaz sa na dobu vykonávania jednotlivých procesných úkonov nevzťahuje. Rovnako súd upravil obsah výroku o zákaze priblíženia sa doplnením výnimky o súdnu úpravu stretávania sa žalovaného so spoločným maloletým dieťaťom a prípadnú účasť na sociálnom alebo inom odbornom poradenstve v nadväznosti na potrebu udržania rodinných vzťahov v záujme maloletého dieťaťa, ak k takýmto opatreniam dospeje poručenský súd. Zároveň súd zohľadnil tú skutočnosť, že doposiaľ na základe rozvodového rozsudku neexistuje výslovná úprava styku žalovaného s maloletou dcérou súdnym rozhodnutím (strany nežiadali upraviť styk), avšak uvedené nie je možné vylúčiť aj v súvislosti s návrhom matky na zákaz priblíženia sa k maloletému dieťaťu, pričom dôvodnosť tohto návrhu a ďalšie súvisiace skutočnosti budú predmetom skúmania poručenským súdom. Pre prípad úpravy tohto styku súdnym rozhodnutím, súd zákaz priblíženia sa žalovaného k žalobkyni obmedzil tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia. V opačnom prípade by mohlo dôjsť k zmareniu realizácie styku žalovaného so svojím dieťaťom. Vo zvyšnom rozsahu navrhovaného bezvýnimčného nepribližovania sa žalovaného k žalobkyni, súd návrh zamietol.

65. Súd musel zamietnuť aj návrh žalobkyne podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP, ktorým sa domáhala zákazu osobne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo prostredníctvom tretích osôb kontaktovať žalobkyňu, mimo kontaktovania formou SMS správ. Žalobkyňa dostatočne neosvedčila skutočnosti odôvodňujúce uloženie takéhoto zákazu súdom formou neodkladného opatrenia. Žalobkyňa sama uviedla (nie však v návrhu, ale vo vyjadrení v spise sp.zn 8P/96/2025) iba jeden prípad, kedy sa jej mal žalovaný v telefonickom rozhovore podľa slov žalobkyne vyhrážať. Uvedené súd vyhodnotil ako ojedinelý prípad, ktorý nedosahuje takú intenzitu, ktorá by odôvodňovala nariadenie zákazu žalovanému kontaktovať žalobkyňu pre zásah do jej duševnej integrity. Sama žalobkyňa pripustila výnimočnosť tejto situácie keď uviedla, že to bolo v čase, kedy bol žalovaný nervózny, bez práce a bez peňazí. Na iné prípady si nespomenula. V tejto súvislosti ani dodatočne po výzve súdu neosvedčila potrebu nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia. Bolo práve na žalobkyni, aby súdu osvedčila, že zo strany žalovaného dochádza ku konaniu takej intenzity (kontaktovaniu žalobkyne jedným z opísaných spôsobov), že to už možno považovať za ohrozenie jej telesnej integrity alebo duševnej integrity.

66. Súd zároveň nemohol rozhodovať o nepriblížení sa žalovaného k jej plnoletému dieťaťu. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáha uloženia zákazu žalovanému priblížiť sa aj k jej deťom („ku mne a mojim deťom“). Pokiaľ ide o jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k maloletému dieťaťu, o tomto bude rozhodnuté v rámci konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 8P/96/2025, ktoré je konaním vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ako už súd uviedol vyššie. Vo vzťahu k plnoletému dieťaťu by bol súd oprávnený rozhodnúť o neodkladnom opatrení iba na základe návrhu tohto dieťaťa, pričom žalobkyňa nie je aktívne legitimovanou osobou na podanie takéhoto návrhu za svoje dospelé dieťa. Súd preto aj ohľadne návrhu žalobkyne na uloženie zákazov žalovanému, ktoré by sa týkali jej plnoletého dieťaťa zamietol.

67. Súd vo výroku uznesenia neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, lebo v danom prípade je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a to s poukazom charakter nariadeného neodkladného opatrenia.

68. Zároveň súd v zmysle § 337 ods. 1 CSP poučil povinného o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Tu súd dáva do pozornosti aj R 40/2020: Ak uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia vykazuje nedostatky v poučení o právnych následkoch spojených s podaním žaloby vo veci samej podľa ustanovenia § 337 ods. 1 CSP, nejde o porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f) CSP.

69. Toto neodkladné opatrenie môže byť zrušené postupom podľa § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola nariadením neodkladného opatrenia uložená povinnosť (tiež spočívajúca v dodržiavaní zákazu), ale aj samotná žalobkyňa.

70. Ako vyplýva z § 354 CSP na konanie podľa tejto časti sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

71. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

72. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. Nakoľko v danom prípade súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 336 ods. 1 CSP, súd zároveň rozhodol aj o trovách konania.

75. V danom konaní tak bola žalobkyňa úspešná v časti nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia pokiaľ ide o zákaz priblíženia sa k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, hoci zo strany súdu došlo k obmedzeniu tohto zákazu výnimkami vo vzťahu k účasti žalovaného na súdnych, či iných konaniach a v súvislosti s realizáciou styku žalovaného s maloletým dieťaťom. Čiastočne bola žalobkyňa úspešná aj pokiaľ ide o uloženie zákazu žalovanému zdržiavať sa na určenom mieste, a to v okolí bydliska žalobkyne, pričom však súd zamietol návrh žalobkyne na uloženie zákazu žalovanému zdržiavať sa na akomkoľvek verejnom mieste, kde sa zdržiava aj žalobkyňa a okolí miesta výkonu práce žalobkyne. Zároveň súd zamietol návrh žalobkyne na uloženie zákazu žalovanému kontaktovať ju osobne, telefonicky, elektronicky alebo prostredníctvom tretích osôb, teda v tejto časti bola žalobkyňa celkom neúspešná.

76. Pri tomto druhu neodkladných opatrení, ktorými sa ukladá strane povinnosť alebo zákaz, pričom zároveň dochádza k určitým obmedzeniam a výnimkám z tohto zákazu, stanoveným zo strany súdu, je tak ťažké jednoznačne vyčíslieť úspech strán sporu. Vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj na samotnú skutočnosť, že žalobkyňa bola ohľadne jedného žiadaného zákazu vo vzťahu k žalovanému úspešná v podstatnej miere, ohľadne druhého zákazu iba čiastočne úspešná a ohľadne ďalšieho žiadaného zákazu v celom rozsahu neúspešná, súd úspech strán vyhodnotil tak, že tento úspech je približne rovnaký a žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení nepriznal.

77. Z uvedeného vyplýva, úspech strán sporu je približne rovnaký, preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov neodkladného opatrenia nárok.

78. Súd poukazuje na skutočnosť, že vychádzal z vymedzenia nároku ohľadne uloženia jednotlivých zákazov žalovanému samotnou žalobkyňou, ako sa ho domáhala v petite návrhu.

Poučenie:

5C/40/2025

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Toto neodkladné opatrenie je vykonateľné dorúčením.